

Tafelbellen en hondjes

Het is alweer een paar maanden geleden dat ik een telefoontje kreeg van Wies Scheutjens. Zij vertelde dat ze een verzameling tafelbellen heeft waar ze vanaf wil, en of ik er iemand voor weet. In eerste instantie heb ik de verzamelaar benaderd die in maart 2009 bij ons op de verzamelbeurs haar verzameling tafelbellen tentoongesteld heeft, maar die wil haar verzameling niet verder uitbreiden. Ik heb Wies toen verteld dat ik wel publiciteit voor haar verzameling wou maken als zij de verzameling nog één keer tentoonstelt op de verzamelbeurs in Eerde, en dat wil ze wel! Dus nu laat ze op zondag 28 mei de verzameling tafelbellen zien op de verzamelbeurs in Eerde en ook nog een verzameling hondjes, want die heeft ze ook nog.

De verzameling tafelbellen was van de moeder van Wies, Nettie van Wielink-van Winkel. Toen haar moeder op 5 januari 1996 overleed moesten haar bezittingen worden verdeeld. Wies had er voor gevochten om de verzameling tafelbellen van haar moeder te erven. Ze waren haar echt heel dierbaar. Iedere broer of zus kreeg 1 tafelbel mee als aandenken aan moeder en de rest ging naar Wies. Ongeveer 1 jaar hebben ze bij haar in woonkamer in vitrinekasten gestaan. Daarna was ze er een beetje op uitgekeken en zijn ze in dozen gepakt en naar zolder verhuisd. Daar hebben ze nu al 20 jaar ingepakt gestaan. Nu gaan Wies en haar man binnenkort verhuizen en ze willen de verzameling niet meenemen. Ze is op zoek naar iemand die er blij mee is.

De verzameling bestaat uit ongeveer 170 (tafel-)bellen. Ze zijn uit de hele wereld afkomstig. "Zo ging dat in die tijd", vertelde Wies, "iedereen verzamelde wel iets, en zo kon je altijd een leuk cadeautje voor iemand meebrengen." Alle kinderen brachten een tafelbel mee voor moeder na de vakantie. Er zijn tafelbellen bij uit Turkije, India, Amerika, Spanje, de Bahama's en nog allerlei meer verre bestemmingen. Er zullen best dure bij hebben gezeten, maar het gaat Wies niet om de prijs, maar om er nog iemand blij mee te maken. Er zitten bijvoorbeeld een paar kristallen bellen bij, maar welke zijn nu precies van kristal of welke van glas ... Wies weet het niet. Er zit bijvoorbeeld een koperen kerk bel bij die bijna 1 kilo weegt.

De broer van Wies wist zich nog te herinneren dat zijn moeder een keer was gevallen en niet meer op kon staan. Ze was in de kast met bellen gevallen en alle bellen lagen om haar heen. De plankjes waren omlaag gevallen. Het gekke was, er was maar 1 bel stuk een glazen en moeder had de volgende dag overal blauwe plekken. Nog een wonder dat er zoveel bellen heel gebleven zijn. Wies wil maar 1 belletje zelf houden. Het kleinste belletje in de verzameling wat eigenlijk niet eens echt een bel is, want hij klingelt niet. Het is een kleine Swarovski kristal in de vorm van een tafelbel.

Wies heeft zelf in de jaren tachtig ook een tijdje hondjes verzameld. Ze heeft ook deze verzameling al jaren op zolder ingepakt staan. Het zijn in totaal ongeveer 130 beeldjes van honden. Ook voor deze verzameling geldt dat ze vooral hoopt er nog iemand blij mee te maken. De verzameling begon eens met een houten teckel die haar zus gemaakt had. Haar moeder verzamelde tafelbellen, haar zus poesjes, haar broer muizen en Wies besloot om hondjes te gaan verzamelen. Ze had niet eens een hond, maar ze vond het wel leuke beeldjes. Vooral de teckels, die waren haar favoriet.

Hoewel de hondjes dus haar eigen verzameling zijn weet ze daar toch niet veel over te vertellen. De meeste hondjes heeft ze gekregen met verjaardagen en zoets, maar welke van wie, dat weet ze niet meer. Ze hebben ook al heel wat jaren op zolder in een doos gezeten. Vooral de teckels vond ze grappige hondjes. Die zitten er ook heel wat bij. Ze heeft bijvoorbeeld een hele serie teckels als messenleggers.

Bij de verzameling hondjes zit maar 1 hondje waarvan ze nog niet zeker weet of ze het af wil geven. Dat hondje herinnert haar aan haar vader. Ze kan zich nog herinneren dat het vroeger bij haar thuis stond.

Er is met Wies afgesproken dat ze in ieder geval de tafelbellen en de hondjes tijdens de verzamelbeurs van 28 mei zal tentoonstellen. Daarna mogen ze direct weg. Het handigst is dus als u de verzameling op de verzamelbeurs op komt halen, mocht dat niet mogelijk zijn, maar heeft u wel belangstelling neem dan van tevoren even contact op met Wies.

Nieuwe baas

De verzamelingen zijn direct na de verzamelbeurs in Eerde meegenomen door Wim van Schayik. Hij zal zorgen dat de verzamelingen een mooie plaats krijgen in zijn museum voor nostalgie en techniek in Langenboom. Wies en haar broers en zussen zullen daar een keer een kijkje gaan nemen als alles opgesteld staat.

Door Hannie van Duijnhoven, secretaresse van de afdeling Zuid Nederland van De Verzamelaar